

פניני עיני חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת תּוֹלְדוֹת - עֶסֶק הַתּוֹרָה בַּנְּגִלָה וּבַנְּסֻתָר

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסירא אפרים וב"ב
י.מ.ש. כדורי
חיים בן בכורין

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמאל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
מל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
דוד בן זהר
עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

"שני גיים בבטנך" (בראשית כה, כג)

שני מינים אלו רומזים על התורה הקדושה: לכל דבר בתורה יש שני פנים וצדדים הצד הגלוי והצד הנסתר. כאשר אדם רוצה להגיע לאמתה של תורה, אין הוא יכול להסתפק בלמוד הצד החיצוני שלה בלבד, אלא עליו להעמיק בה ולגלות את הצד הנסתר והפנימי שלה.

זה שאמר שלמה (משלי ב,ד): "אם תבקשנה ככסף" - זה הצד הגלוי של התורה. "וכמטמונים תחפשנה" - אלו הפנים הנסתרים והחבויים שלה. ועל כך מוסיף ואומר: "אז תבין יראת ה' (משלי ב,ה)".

על ידי החלק החיצוני של התורה, אף על פי שאינו מבין עמקי סודותיה וטעמיה הפנימיים, מכל מקום בא לידי יראת ה' וקיום מצוות התורה. "ידעת אלקים תמצא (משלי ב,ה)" - על ידי החלק הפנימי והנסתר של התורה בא לידי ידיעת ה'.

ודבר זה באו חז"ל לרמוז בשבח של רבי ואנטונינוס: "גיים כתיב כמו גאים", דהיינו שהיו גאונים בתורה, "שלא פסקו מעל שולחנם לא צנון ולא חזרת" - דהיינו שלא פסק מעל שולחנם עסק התורה, על שני פניה- הפנימי והחיצוני- וזכו להגיע לאמיתה של תורה בנגלה ובנסתר.

שני גיים בבטנך, גיים כתוב כאן כמו גאים, אלו אנטונינוס ורבי, שלא פסק מעל שולחנם לא צנון ולא חזרת, לא בימות החמה ולא בימות הגשמים. (רש"י).

מכל מעלתם ושבחיהם של רבי ואנטונינוס, מה ראו חז"ל לציין דוקא את העובדה "שלא פסק מעל שולחנם לא צנון ולא חזרת, ולא בימות החמה ולא בימות הגשמים? ובכלל איזו מעלה יש בכך?

מבאר הרב צרור המור: הגמרא (ע"ז י ע"ב) מספרת שהייתה מערה שהובילה מביתו של אנטונינוס לבית רבי, ומדי יום היה אנטונינוס בא אל בית רבי והיו השנים יושבים ועוסקים בתורה, והיה אנטונינוס שואל ומקשה ורבי מישב ומתרץ.

הגמרא (סנהדרין צא ע"ב) מביאה כמה מן השאלות והעניינים שעסקו בהם, וכגון "מאימתי יצר הרע שולט באדם, משעת יצירה או משעת יציאה". וכשמת אנטונינוס בכה רבי ואמר: "נתפרדה החבילה", ופירש רש"י "שנקשרה נפש בנפש".

והנה צנון וחזרת אלו שני מיני ירקות בעלי תכונות הפוכות זו מזו. הצנון החלק האכיל טמון באדמה, ואלו החזרת (חסה)- החלק האכיל מצוי מעל האדמה, והחלק הטפל טמון באדמה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

כ"ט חשוון תשע"ה		22/11/2014	
פרשת תולדות			
הפטרה: "מחר חודש" - שמואל א' כ'			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
17:47	16:02	17:13	י"ם
17:42	16:19	17:10	ת"א
17:42	16:19	17:09	חיפה
17:46	16:22	17:13	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר

שאלה: ?

האם יש לנפות קמח/סולת לפני השימוש ומה בדבר ניפוח בשביעית?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

כל קמח הנקנה מהחנות, יש לנפותו קודם השימוש. ולאחר שהקמח נופה, ניתן לשומרו במקפיא לזמן ממושך, ואין צורך לנפותו שוב. אולם, אם ניפו קמח ועמד משך זמן מחוץ למקרר - יש לנפותו שוב בפרט בימי הקיץ החמים. ניפה את הקמח ונתנו בתוך המקרר, אין צורך לנפותו שוב עד כשבועיים-שלושה.

צריך להתבונן היטב בגרגירי הסולת אם הם נגועים בתולעים. ואם הסולת נראית נקיה, רצוי לבדוק ממנו על גבי משטח כהה, ואם נמצא בו תולעים יש לנפותו היטב קודם השימוש, ואם לא מתאפשר לנפותו, אין להשתמש בו. **מקורות:** בחוברת כשרות של בד"ץ עדה החרדית (תשע"ד) כתבו לעניין סולת לנפות בנפה של 25 מש ובמידה שנמצאו חרקים, אין להשתמש בסולת. כאשר בפסולת הניפוי לא נמצאו חרקים, יש לפזרם ע"ג נייר לבן כמות של 3 כפות, ולהתבונן בבדיקה ע"ג הנייר ואח"כ להרים את הנייר בקלות ולתת לסולת ליפול ולבדוק, אם נשארו זחלים קטנים דבוקים לנייר. במידה ונמצאו זחלים בסולת, אין להשתמש בסולת זו.

סולת, שכתוב על גבי האריזה שהיא מנופה, יש להחמיר ולבדוק שוב, כיוון שנשארה זמן מה בחנות. **מקורות:** ספר טהרת השלחן (פ"י ס"ו). אולם כאשר מגיע הסולת באריזת "וואקום" אינו מתליע שוב. קמח מלא קשה לנפותו יותר מסולת, ולכן כאשר הקמח לא עמד במקום חם זמן מרובה, ולא נמצא בו תולעת, ניתן לסמוך באופן שטוח ממנו על גבי משטח כהה ובודק. אולם אם הקמח נגוע, אין ברירה אלא לנפותו בנפת משי. על כן המשתמשים בקמח מלא ידאגו להשיגו מטחנת הקמח ביום שנטחן, ולהקפיא אותו במקפיא מיד באותו היום. **מקורות:** היות ותולעים לא מתפתחים בקור גדול של המקפיא. אבל אם הקמח כבר נגוע בתולעים אין לשים אותו במקפיא. וכן ניתן להשיג כיום בחנויות אריזות קמח מלא "ללא צורך בניפוי" הנמצא תחת פיקוח כשרותי מוסמך.

יש אומרים שקמח כוסמין או קמח מחיטה מלאה מאחר שהוא עבה, יש לנפותו בנפה 40 מש. **מקורות:** הרב ויא בספר בדיקת המזון כהלכה. מותר לנפות קמח בשביעית כבשאר שנים, ולהשליך את המורסן לאשפה. **מקורות:** רמב"ם (פי"א מתרומות ה"ה) אלא א"כ רוצה לעשות סולת מנופה בנפות הרבה, לא ישליך את הנשאר בנפה כיוון שהוא ראוי לאכילה. וע"ע בספר שבת הארץ (פ"ה ה"ג). אולם קמחים המיובאים מחו"ל לא נוהג בהם כלל קדושה. ואותם הגדלים בארץ ישראל יש בהם איסור ספיחין, אלא א"כ נלקח מסוריה או מעבר הירדן שיש בו קדושת שביעית ולא גזרו על הספיחין וכמ"ש הרמב"ם (פ"ד משביעית הכ"ח).

תפילה מעומק הלב

לפניכם מעשה מדהים, שאירע לפני כארבע שנים באחת הישיבות בעיר 'באר יעקב', ממנו ניתן ללמוד, מהי כוחה של תפילה ועד כמה יש בכח התפילה לבקוע את כל הרקיעים כאשר היא נאמרת באמת ובתמים מעומק הלב. ואין להתיימש חלילה ממה שעובר עליו ולדעת, כי בורא העולמים מתאוה, מצפה ומייחל לתפילתנו, כדי שישפיע עלינו רק טוב.

את הסיפור מספר אחד מבחורי הישיבה שהיה עד לדברים: "בישיבתנו למדו שני בחורים מבוגרים יחסית לשאר בני הישיבה, שהיו חברים טובים מאוד, שחיפשו את זיווגם וזאת קרוב לעשר שנים! בכל תפילה ניתן היה לראות את שברון ליבם ותחנינותיהם לפני הקב"ה. את תפילת העמידה הם היו מסיימים בדרך-כלל מאוחר יותר מכולם, וברור היה הדבר, כי הם מכניסים בתפילה את בקשתם ותחנונם למי שאמר והיה העולם שיעזור להם למצוא את זיווגם.

עד שבאחד הימים ניגש אחד מהבחורים אל חברו והציע לו: "חברי היקר, יודע אני, כמה קשה לך שכבר שנים רבות אתה נמצא בישיבה ולא מוצא את זיווגך, ואף אתה יודע, כי באותו מצב אני נמצא, מחפש את זיווגי בגילי 'הלא צעיר'. הוא הפסיק קמעא והלה הביט בפני חברו, שכן מה חידוש יש בזה? אולם הלה עד מהרה פתר את תמיהתו באמרו: "אך הרי יודעים אנו את דברי רבותינו: "כל המבקש רחמים על חברו, והוא צריך לאותו דבר - הוא נענה תחילה". מה דעתך, שניסע היום לירושלים אל הכותל המערבי, מקום אשר ממנו השכינה לא זזה, שם כל אחד מאיתנו יתפוס פינה ונתפלל מעומק הלב אחד על השני. אני מתפלל עליך בתחניות מעומק הלב, ואתה מתפלל עליי מכל הלב, אולי יתרצה ה' ונזכה למצוא את זיווגנו".

כששמע חברו המבוגר את הדברים, שמח מאוד מדברי חברו והסכים בשמחה. מדיבורים למעשים, עשו הם את דרכם אל ירושלים עיר הקודש. הם הגיעו אל הכותל וכל אחד ניגש לפינה אחרת ובתחניות ובזעקות הלב התחנן על חברו: "ריבונו של עולם, ראה את חברי היקר, כעשור שנים שהוא מחפש את זיווגו ולא מוצאו, רק אתה יכול לזכות אותו להקים בית שיקדש את שמך ריבונו של עולם...".

הלב זועק והדמעות זלגו מעיניהם, ולאחר תפילות ארוכות הם נפגשו ועשו את דרכם בחזרה אל הישיבה. לאחר זמן מה מאז המאורע, בתחילת חודש אלול ה'תשע"א, נשמעות קולות צהלה והתרגשות מיוחדת מאין כמוה בישיבה, והלא יאומן קרה: שני הבחורים התארסו באותו שבוע, בהפרש 4 ימים אחד מהשני, ואף התחתנו בהפרש 4 ימים אחד מהשני, הראשון ב-ט"ו בכסלו, והשני ב-י"ט בכסלו!.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

רבי שמואל אליעזר הלוי אידליס זצ"ל הידוע בכינויו **מהרש"א**: מגדולי מפרשי התלמוד, נולד בפוזנא בשנת ה'שי"ה (1555). נפטר באוקראינה ה' כסלו ה'שצ"א (1631). חי כ-76 שנים. המהרש"א היה צאצא של משפחת קלונימוס המפורסמת, שייחוסם מגיע עד דוד המלך. אביו היה ר' יהודה הלוי מצאצאי ר' עקיבא כהן ור' יהודה ליוואי הזקן מפראג ופרנס בקהלת אובן, אמו הייתה ממשפחת המהר"ל מפראג, וחותנו היה ר' משה אשכנזי מפוזנא מחבר זכרון משה.

בצעירותו החלו להתגלות כישרונותיו. בהיותו בגיל 30 הורי אשתו יסדו ישיבה גדולה והעמידוהו בראשה, ומאז חתם את שמו "שמואל אידלש" על שם חמותו שהכיר לה טובה, מפני שתמכה בישיבתו בפוזנא במשך עשרים שנים, בין השנים ה'תשמ"ה עד ה'שס"ה (1585-1605). לאחר הסתלקותה כיהן כרב בעיר חלם במשך כעשר שנים, ובשנת ה'שע"ד (1614) נקרא להיות אב"ד וראש ישיבה בלובלין. משם נקרא לאב"ד בטיקטין, ולבסוף נתקבל לרב באוקראינה והקים ישיבה בה למדו אלפי תלמידים. **גאון בנגלה ובנסתר. ענוותן. בעל רוח-הקודש. בעל מופתים.**

מחיבוריו: יחידושי הלכות על הש"ס - בו הוא מבאר במיוחד את דברי התוספות **יחידושי אגדות** - על אגדות חז"ל נדפסו אח"כ עם הוצאת הש"ס.

בטרם ישב המהרש"א על כס הרבנות בעיר אוסטרו היהודית, שימש כרב בעיירה קטנה שהייתה כפופה, כשאר העיירות באזור, למרותו של הרב האזורי מטעם הממשלה, המכונה "רב מטעם". על פי חוקי המדינה, חויבו כל רבני העיירות להתייצב מעת לעת בפני הרב האזורי, ולקבל את הוראותיו. זמן רב חלף ממינויו של רבי שמואל אליעזר, והוא לא הופיע במעונו של 'הרב מטעם'.

חשב הרב: "בוודאי מתמיד גדול הוא, ואינו חפץ לבטל מלימודו". ברם, כאשר מעוד כמה איסופות נעדר רבי שמואל אליעזר, החליט הרב הזה לנסוע אליו, לשאלו לפשר הדבר. בבואו, ערכו לו כל בני העיירה קבלת פנים מפוארת כראוי לרב בעל מעמד כמוהו, ולמרבה הפלא, **גם הפעם בלטה היעדרותו של המהרש"א.**

השתדל הרב הנכבד לדונו אף עתה לכף זכות: "מן הסתם טרוד הוא בלימודו עם תלמידיו בישיבתו, ולכן אינו יכול לבוא, אך אם כן בעצמי אל בית-מדרשו". המהרש"א ישב בחברת תלמידיו ולמד עימם, שעה שנראו דמויותיהם של הרב ומלוויו בפתח בית המדרש. **זמן ממושך עמדו כשהם ממתינים לשווא שהמהרש"א יבחין בהם, אך הוא לא חנן את הפמליה הנכבדה אפילו במבט...**

פתאום, נכנס במרוצה אל בית-המדרש, נער יפה תואר. לתדהמת ראש-הרבנים, **קם המהרש"א ממקומו לכבוד הנער, והחל משוחח איתו שעה ארוכה...** כשראה זאת הרב, פנה אל המהרש"א ואמר: "עד היום סברתי כי הסיבה שנמנעת מלהגיע אליי בשל היותך מתמיד ואינך חפץ לבטל במלימודך. לפיכך הגעתי אני אליך כדי לפוגשך. וגם כשהגעתי - לא הבטת אלינו אפילו לרגע, ושוב סברתי כי אינך חפץ להתבטל מלימודיך. והנה, כאשר נכנס נער זה, הפסקת מלימודך ושוחחת עימו זמן רב!".

כשסיים הרב לשפוך את קיתונות הזעם על ראש המהרש"א, פתח ר' שמואל אליעזר את פיו הקדוש, ואמר לו דברים סתומים ומופלאים: "דע לך כי לא לחינם פסקתי מלימודי כדי לשוחח עם העלם; וזה יהיה לך לאות ולמופת: **בעוד שעתיים ייהרג בחור זה!**" - הכעס טרם התפוגג מליבו של הרב מטעם. הוא סירב להאמין לנבואתו של המהרש"א, מיהר, אפוא, בעקבות הנער היוצא, החל קושר עימו שיחה, כשבכוונתו לעכב אותו עימו. 'בעוד שעתיים אחזור עם הנער אל בית המדרש, ואוכיח לעין כל, כי אין בדברי רבי שמואל אליעזר ממש', הרהר.

השניים טיילו יחד אנה ואנה, הרב הציץ בשעונו, ועל פניו פשטה הבעת שביעות-רצון: השעתיים מתקרבות לקיצן... לפתע, עבר במקום צייד שהיה עסוק במרדף אחר להקת ברווזים, הוא כיוון את רובה הצייד לעבר אחד העופות וירה. **הכדור שנפלט מרובה הצייד החטיא את המטרה, ופגע בליבו של הנער והלה נפל מת במקום** - הצצה בשעון, החריפה את הבעת ההלם שעל פני הרב: **הדבר אירע שעתיים בדיוק מהמועד, שנקב המהרש"א!**

נסער כולו רץ אל בית-המדרש. מייד בבואו הקדימו, והוא המהרש"א בבשורה נוספת: "**בעוד זמן קצר יובא הרוג נוסף אל העיר**" - הרב מטעם לא הספיק לעכל את ההתרחשות הראשונה, וחבורת אנשים נרגשת התפרצה לבית המדרש, ובפיה ידיעה על אדם, שנמצא הרוג מחוץ לתחום העיר. הוא לא ידע את נפשו מרוב תדהמה, ותלה זוג עינים שואלות ברבי שמואל אליעזר, **שיואיל להסביר לו את פשר תעלומת שני ההרוגים.**

"הבחור הצעיר שראית", נשמע קולו של המהרש"א, "היה גלגולו של אחאב מלך ישראל, ולכן נהגתי בו כבוד שכזה. ולפי שאחאב נהרג בידי יורה, כנאמר (מלכים א, לד) 'ואיש משך בקשת לתומו, ויכה את מלך ישראל', לכן גם סופו של נער זה היה באותה צורה". המהרש"א המשיך לגולל באוזני הרב מטעם הנדהם, את התעלומות להן היה עד: "כבר בזמן לידתו של הנער, נברא המשחית שתפקידו היה ליטול את חייו, הוא המתין במקומו מחוץ לעיר לשעה בה יימלא את שליחותו. אולם אתה", נשא המהרש"א קולו, "התערבת, ועיכבת את הדבר, ובזמן המיועד, נטל המשחית את נפשו של אדם אחר תחתיו".

"עתה צריך אתה כפרה על שגרמת להריגת אדם!". למשמע דברי המהרש"א נפל הרב לרגליו והתחנן על נפשו: "הורני דרך תשובה!". נענה רבי שמואל אליעזר: "תשובתך תהא, שתסיר מעליך את עטרת הרבנות, שהוענקה לך על ידי השלטונות, ותהפוך לעגלון!". ואכן, עשה האיש כדבריו, עזב את מעמדו הרם ועסק במקצוע העגלונות, למען כפר חטא

(סיפור זה הופיע בפנקס החברא-קדישא בעיר אוסטראה שבאוקראינה, ורבי נחמן מברסלב, שביקר בעיר, פירסמו ברבים)

כְּחָה שֶׁל תְּפִלָּה

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך החוברת "קול ברמה" הנכתבים ע"י ר' מיכאל צורן הי"ו מדברי הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א, רבה של רמת אלחנן ויש במעשה זה כדי ללמדנו מהי כוחה של תפילה, ועד כמה עלינו להתמיד בה ולדעת כי יש בכוחנו על ידי ריבוי בתפילה, לפני מי שאמר והיה העולם לשדד את כל מערכות הטבע, כי הכל מעשה ידיו ואסור לנו להרפות מכך. ומעשה זה יעיד על כך:

מספר ר' שלמה לוינשטיין הי"ו: קיבלתי מכתב מאברך, המתאר את המעשה המופלא שהתרחש אצלו. "לא אחל לאף אחד מעם ישראל לעבור את הניסיון שהיה עלינו לעבור", כך פותח במכתבו אותו אברך, "אבל נולד לנו ילד ל"ע עם בעיה חמורה, כשלמעשה חלק מהרגל לא התאחה".

"לאחר הסבר מקיף לגבי מה ניתן לעשות במקרה זה והתייעצות עם הרופאים התברר לנו, כי תופעה זו מצריכה לבצע ניתוח וכמובן לא-פשוט לבצע ניתוח מעין זה לפעוט שזה עתה נולד, ואם לא די בכך, גם לאחר מכן עדיין לא ברור האם הניתוח מצליח במאת האחוזים והבעיה תחלוף, ויש מקרים המצריכים לעשות ניתוח נוסף".

"כבר בתחילת הדרך קיבלנו את הדין באהבה גמורה", מספר האברך, "והחלטנו להתמודד בס"ד עם הניסיון המאוד-קשה שהקב"ה הציב לפתחנו". 'אם השם יתברך לעד ולעולמי עולמים מבקש לנסות אותנו דווקא, אות ברור יש בכך שאנחנו מסוגלים להתמודד ולהתגבר על בעיה זו, והראיה לכך- שבזאת כל העולמות לא הטיל את הבעיה על משפחה אחרת, אלא דווקא עלינו', אמרו ההורים לעצמם, והחליטו גם לצרף את כוח-התפילה ולשפוך שיח-חינוכים, לפני מי שאמר והיה העולם שירפא את ילדם הפעוט.

"לאחר הניתוח הראשון הודיעו לנו הרופאים לצערנו, שאכן יש צורך בניתוח נוסף! כמובן שתשובה זו לא נעמה לאוזננו ובטרם נתנו את הסכמתנו לניתוח נוסף התייעצנו עם גדולי המבינים, ובראשם רבי אלימלך פירר שליט"א, שאמר לאחר שכל החומר הגוש לפניו ולאחר שהביט בצילומים שנעשו לאחר הניתוח, כי בדרך הטבע הרופאים צודקים, וצריך לבצע לצערנו גם את הניתוח השני".

ההורים ביצעו את כל ההכנות הדרושות, ויחד עם זאת התפללו אל השי"ת יומם ולילה, והתחננו לפניו שישלח רפואה שלימה לילד הרך. והנה ביום הניתוח מגיעים ההורים עם הילד לבית-הרפואה, והפעולה הראשונה, שמתבקשים לעשות בטרם קיום הניתוח, היא כמובן צילום הרנטגן, כדי לבדוק באופן סופי את מצבו הרפואי של הילד ולוודא, שניתן לבצע את הניתוח מכל הבחינות האפשריות.

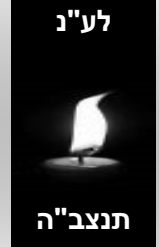
ברפואה המודרנית של ימינו אין צורך להישאר במחלקת הרנטגן על מנת לקבל את התשובה ולהגישה חזרה. הנתונים מתקבלים מיידית ומועברים למחשבו של הרופא. במקרה זה פרופסור בר-און, מנהל המחלקה, יושב איפוא במקומו, מקבל את הנתונים ישירות למחשב ומעיין בצילומים, ועל פניו ניצתה הפתעה-רבתי.

הבטה קצרה בפניו ניתן להבחין כי הפרופסור אינו מאמין למה שהוא רואה. הוא קם ממיסאו קורא לפרופסור נוסף על-מנת שישתכל עימו על הצילומים. והפעם, שניהם מביטים בצילומים ואינם מאמינים. אנו מביטים בפניהם ותוהים- על מה ולמה? מה הם רואים? לא חולף זמן רב ועד מהרה נפתרת התעלומה. הפרופסור פונה אלינו ואומר: 'תראו, אינני יודע מה לומר לכם. אבל אין צורך לנתח את הילד. הכל הסתדר על הצד הטוב ביותר!'

ואז הוא מוסיף את המילים הללו שנחרטו על לוח-ליבנו: 'אולי אתה מעוניין לעבוד אצלנו במחלקה?! אתה תשב כאן ותאמר פרקי תהלים, ותחסוך לנו עבודה וניתוחים מסובכים...'

הגאון ר' שלמה לוינשטיין הי"ו סיפר, שהאברך סיים את מכתבו וסיפורו המרגש במילים: 'ואל תחשוב, שאני משהו מיוחד. אני רוצה להדגיש שהנני אברך ככל האברכים'... וכוונת האברך הייתה כמובן לומר ולהדגיש, שאל תחשבו, שהתפילה שלנו הועילה מפני שאנחנו 'בנם של קדושים' מיוחדים במינם, או שמה אנחנו מגיעים ממשפחות מיוחדות הידועות בכוח-תפילתם שהבורא נענה מיד לתפילתם ולבקשתם, או שאולי אנחנו אנשים צדיקים ויראי-חטא מפורסמים ולכן הבורא שמע לתפילתנו והושיענו.

"לא ולא! אנחנו אנשים רגילים לחלוטין", אומר האברך, "אבל התפללנו והתפללנו, ולא הרפינו מהתפילה, התחננו ושוב התחננו לפני בורא העולם עד שנושענו - בסיעתא דשמיא". ועלינו להפנים, שכל אחד יכול להיוושע מאותם ניסיונות העוברים עליו. עלינו לזכור כי הקב"ה מאזין לכל יהודי באשר-הוא. לכל יהודי, ולא משנה באיזה מצב הוא נמצא- אם ירבה בתפילותיו- מובטח לו שיוושע.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה	לע"נ תנצב"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורבבי רחל ע"ה